

Si ERC i la CUP tenen més vots que Puigdemont... per què no hi pot haver un president independentista i d'esquerres?

Roger Palà

En les eleccions del 21-D, els partits independentistes van tenir més de dos milions de vots i 70 escons, i van superar la majoria absoluta de diputats. Junts per Catalunya, la candidatura impulsada per Convergència i pel PDeCAT, va sumar 940.000 vots i 34 diputats. La suma dels partits independentistes d'esquerres (ERC i la CUP), però, es va enfilars fins a 1,12 milions de vots i els 36 diputats (32 d'ERC i 4 de la CUP), superant en vots i escons el partit de Puigdemont. El periodista i analista Andreu Pujol recordava aquestes dades a Twitter:

<https://twitter.com/Apujolmas/status/954830198700232704>

En aquest context, potser algú podria plantejar que, si del que es tracta és de formar un Govern independentista, el liderés l'esquerra, ja que les seves formacions han aconseguit més vots. Que aquest fet fins i tot podria obrir la porta a ampliar la majoria sobiranista amb la possible implicació dels Comuns. I que, per tant, **hauria de ser sobre la taula la possibilitat d'investir un candidat a la presidència independentista i d'esquerres.**

Però res d'això no passarà. De fet, ningú no s'ho planteja ni com a mera hipòtesi. El tema del dia és un altre: com invertir Puigdemont, el president legítim.

L'actual moment polític és molt confús. Hem entrat de nou en una dinàmica de correlació d'esdeveniments frenètica, similar a la dels dies previs al referèndum de l'1-0. Però, més enllà de la batalla política i judicial concreta d'aquesta setmana, podem estar segurs d'una cosa: que més d'hora o més tard, si no hi ha un terrabastall imprevist, tindrem un president convergent investit amb els vots de l'independentisme d'esquerres. O, en tot cas, un president vinculat a Junts per Catalunya, la nova expressió política de la dreta sobiranista impulsada pel PDeCAT. **Els hereus de la Convergència del 'cas Palau' i del 3% tornaran a presidir la Generalitat.** Serà Puigdemont o serà algú altre. Serà ara o serà després d'unes noves eleccions forçades per la dinàmica d'acció i reacció entre l'Estat i el mateix Puigdemont. Però podem estar bastant segurs que, si no hi ha un cataclisme imprevist, això acabarà passant.

El relat del president legítim

Quins són els motius que molt probablement duren ERC i la CUP a facilitar la investidura d'un candidat de Junts per Catalunya? Doncs la gran capacitat del món convergent per generar discurs, fixar els marcs d'allò que és possible i allò que no ho és, i modelar així l'opinió pública del moment. Això no passa per casualitat. Ho faciliten com a mínim la combinació de dos factors: el primer, haver governat la maquinària de l'autonomia catalana durant més de 30 anys (amb l'excepció dels 8 anys de tripartit). **La identificació entre el partit i el país ha sobreviscut a la defunció de Convergència.** El segon factor: el món convergent dedica grans esforços i recursos al treball de les idees. I ho fa molt bé. La seva influència en l'ecosistema mediàtic català és molt important. Ha comptat i compta amb creadors d'opinió, analistes i propagadors d'ideologia amb gran presència, impacte i tribuna.

El món convergent no és monolític i hi ha diferències entre l'estratègia que prioritzaria el PDeCAT i

el que voldria l'entorn del president. Però la doctrina que ara emana del nucli ideològic del món convergent és la següent: Puigdemont és l'únic **president legítim** de Catalunya i hem d'intentar investir-lo com sigui. Si això no és possible, hi hauria dos escenaris: una reedició electoral (que alguns estratègics de JxCat creuen que podria servir per acabar d'enfonsar ERC) o la consecució d'un **Govern tècnic** (encapçalat, com no pot ser d'altra manera, per algú de Junts per Catalunya) en contacte permanent amb el president a l'exili. Una versió 2.0 del pas al costat de Mas. Andreu Mas-Colell [ha escrit al diari 'Ara'](#) apostant per aquesta alternativa.

En aquesta ocasió, el relat que ens diu que cal investir Puigdemont es basa en la idea de la legitimitat. És una idea forta que ha servit a Junts per Catalunya de trampolí electoral. Puigdemont és el president legítim de Catalunya perquè va ser destituït pel Govern espanyol amb l'aplicació de l'article 155. Per tant, la prioritat de l'independentisme ha de ser restituir el Govern sigui com sigui.

Però hi hauria una altra forma de veure les coses: per exemple, posant en relleu que aquest discurs resulta contradictori amb el fet que Puigdemont i Junts per Catalunya –igual que ERC, i igual que la CUP– **van decidir participar en les eleccions convocades via article 155** per Mariano Rajoy. Unes eleccions que, segons aquest discurs, haurien de ser il·legítimes i, per tant, no reconegudes pels independentistes... però que tothom va acceptar.

Al mateix temps, Junts per Catalunya explica que investir Puigdemont seria una forma de donar continuïtat a l'1-0 i al 27-0. Tanmateix... quina garantia hi ha que sigui així? El 27 d'octubre es va proclamar la República Catalana al Parlament i la cambra va instar el Govern de Puigdemont a desplegar-la. Però res d'això no va passar. [Veus destacades de la majoria independentista](#) han dit que van decidir no fer-ho per evitar situacions de conflicte social i violència de l'Estat. **Hi ha alguna garantia real que investint Puigdemont ara es materialitzi la República d'Octubre?** Si no va passar després del 27-0, quan hi havia unes condicions més òptimes de mobilització social..., passarà ara?

Puigdemont al centre del debat

L'estratègia del món convergent té una altra virtut: ha situat Puigdemont al centre del debat. Mentre el president a Brussel·les és objecte de 'memes' de WhatsApp i [li dediquen cançons virals](#), Junqueras segueix pres a Estremera i el discurs d'ERC resta diluït. Mentre la tensió se centra en el retorn de Puigdemont, pocs pensen en els 6,6 milions que hauria de retornar Convergència per la condemna del 'cas Palau'. De retruc, la situació també resulta profitosa per al Govern espanyol: en un altre context, Rajoy hauria d'estar responent moltes més preguntes sobre la trama Gürtel.

És per tot plegat que Junts per Catalunya i Puigdemont seguiran insistint fins al final en la investidura, forçant la situació i posant la nova Mesa del Parlament, encapçalada pel republicà Roger Torrent, en una situació molt complexa, exposada a noves querelles. La Mesa anterior va exposar-se a un procés judicial per fer un referèndum. **La Mesa actual s'ha d'exposar a un procés judicial per investir un president de la Generalitat?** La investidura de Puigdemont podrà tenir un caràcter simbòlic, però al final serà la investidura d'un president autònom.

Dinamitzar les bases de l'aliança d'esquerres

A tot plegat s'hi afegeix un altre factor. En l'horitzó planen ja les eleccions municipals. El PDeCAT necessita exportar la idea de Junts per Catalunya als ajuntaments, començant per la seva gran espina clavada: Barcelona. **La victòria d'Ada Colau ha de convertir-se en un accident de la història.** Així, JxCat elaborarà un relat amb l'objectiu d'abatre Colau i, al mateix temps, dinamitzar les bases per a una aliança d'esquerres als ajuntaments. En molts consistoris buscarà formar

candidatures unitàries amb ERC: recordem que les municipals del 2011 van ser especialment desastroses per al PDeCAT a les grans ciutats. Ho intentaran a Barcelona, on una coalició entre ERC i el PDeCAT, amb els números a la mà, ho tindria tot de cara per derrotar Colau? Només caldrà esperar alguns mesos per veure-ho.

Alguns dels lideratges i ments pensants de l'independentisme d'esquerres són conscients de la situació, però no saben com sortir-se'n. Recelen de quina podria ser la reacció social si, en algun moment, decideixen qüestionar l'estratègia impulsada per Puigdemont i miren d'articular la seva pròpia alternativa. Tanmateix, ara com ara aquesta estratègia pot situar l'independentisme en una situació de bloqueig. L'escenari d'unes noves eleccions sembla cada cop més present, però... serien bones per al conjunt de l'independentisme? Es reeditaria la majoria absoluta? A qui beneficia aquest escenari: Junts per Catalunya o el conjunt del moviment sobiranista?

Un nou independentisme per superar el processisme

Catalunya en general, i l'independentisme en concret, s'enfronten durant els pròxims anys a un context polític molt advers. La situació actual té com a responsable últim l'Estat espanyol i les seves actituds autoritàries i repressives. Però, agradi o no, ara com ara aquest és el marc en el qual es juga la partida, i s'ha constatat que l'independentisme no ha tingut de moment prou força per posar-lo en qüestió. Potser és el moment de començar a articular noves estratègies i nous discursos. Els pròxims anys estaran marcats per la lluita antirepressiva, pels presos, pels processos judicials... L'independentisme ha de ser conscient que vénen temps de resistència i necessita **plantejar escenaris a mitjà i llarg termini per sumar més partidaris**. I això ha de passar, necessàriament, per aliances polítiques que trenquin la política de blocs. Construir un nou independentisme per superar el processisme. Aquest és el gran repte dels pròxims temps.